

Sygn. akt II AKa 258/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Anna Kalbarczyk

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska (spr.)

SO /del./ – Anna Nowakowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Rucińska

przy udziale Prokuratora Agnieszki Jakubiak

oraz oskarżycieli posiłkowych P. P. i P. B. S.

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2021 r.

sprawy:

1. *M. N. , ur. (...) w G., s. R. i A.*

- oskarżonego z art. 158§1 kk i in.

2. *J. N. (1) z d. B., ur. (...) w G., c. Z. i J.*

- oskarżonej z art. 158§1 kk i in.

3. *J. B. , ur. (...) w W., s. J. i K.*

- oskarżonego z art. 158§1 kk i in.

4. *J. L. , ur. (...) w G., s. F. i M.*

- oskarżonego z art. 158§1 kk i in.

5. *W. T. , ur. (...) w W., s. S. i S.*

- oskarżonego z art. 158§1 kk i in.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych M. N., J. N. (2), J. L. i W. T., oraz pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych,

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 II 2020r. sygn. akt VIII K 21/17

1. *zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;*

2. *zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za instancję odwoławczą, obciążając nimi Skarb Państwa,*

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: r.pr. B. S., adw. M. D. oraz adw. M. B. kwoty po 738,00 (siedemset trzydzieści osiem⁰⁰ / 100) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 258/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 roku, sygn. akt VIII K 21/17 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	Apelacja obrońcy M. N. – zarzuty: 1. naruszenia art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów; 2. naruszenie art. 193§1 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>3. błędu w ustaleniach faktycznych;</p> <p>4. rażącej niewspółmierności orzeczonych kar, tj. grzywny oraz pozbawienia wolności.</p> <p>Apelacja obrońcy J. N. (2) – zarzuty:</p> <p>1. naruszenia art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów;</p> <p>2. naruszenie art. 49ak.p.k. w zw. z art. 46§1 k.k.</p> <p>3. błędu w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Apelacja obrońcy J. L.- zarzut:</p> <p>1. błędu w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – zarzuty:</p> <p>1. obrazy prawa materialnego, tj. art. 33§1 kks w zw. z art. 45§1 k.k.;</p> <p>2. obrazy prawa materialnego, tj. art. 306 ust. 1 i 3 ustawy prawo własności przemysłowej w zw. z art. 195 kkw.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy M. N.</p> <p>Skarżący zakwestionował ocenę materiału dowodowego, której dokonał Sąd I instancji przedstawiając w tym zakresie własną ocenę</p>		

pozostającą w opozycji do tej, którą wskazał Sąd Okręgowy. W szczególności obrońca kwestionował ocenę wyjaśnień M. N., D. W., J. B. oraz W. T., której dokonał Sąd I instancji. Poddając analizie argumentację Sądu I instancji oraz zarzuty apelacyjne w tym zakresie, w ocenie Sądu Apelacyjnego stanowisko skarżącego nie było przekonujące. W przeciwieństwie do argumentacji Sądu I instancji, którą uznać należy za profesjonalną a ocenę materiału dowodowego, której dokonał ten Sąd za zgodną z dyrektywami płynącymi z instytucji zawartej w art. 7 k.p.k., stanowisko skarżącego uznać należało jedynie za polemikę z prawidłowym orzeczeniem, która wynikała z roli procesowej, tj. występowanie w przedmiotowej sprawie w charakterze obrońcy oskarżonego. Wskazać bowiem należy, iż obrońca oskarżonego nie tylko uprawniony jest, ale wręcz zobowiązany do subiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, o ile ocena taka stanowi przyjętą linię obrony. W przedmiotowej sprawie obrońca nie wykazał aby Sąd I instancji uchybił wskazywanym normom prawnym /punkt 1 apelacji/ poza przedstawieniem w tym zakresie własnej - subiektywnej- oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności nie sposób zgodzić się z twierdzeniem

obrońcy, iż materiał dowodowy nie dał podstaw do przypisania M. N. zarzuconych mu czynów. Zauważyć bowiem należy, iż Sąd zobowiązany był do całościowej a przy tym obiektywnej oceny materiału dowodowego w tym także depozycji poszczególnych osób wyjaśnień oskarżonych. Sąd procedujący w przedmiotowej sprawie oceny właśnie takiej dokonał nie uchybiając przy tym instytucji z art. 7 k.p.k. Natomiast argumentacja przedstawiona przez obrońcę /pkt I.1 apelacji/ odnosi się jedynie do części materiału dowodowego /wybiórczo potraktowane depozycje części przesłuchanych w sprawie osób/. W takiej sytuacji w sposób oczywisty stanowisko obrońcy nie mogło skutecznie zakwestionować orzeczenia Sądu I instancji.

Podnosząc zarzut obrazy art. 193§1 k.p.k. obrońca nie wykazał aby faktycznie do uchybienia instytucji z tego przepisu doszło. Zauważyć bowiem należy, iż skarżący nie wskazał nawet jakiej specjalności biegłego – zdaniem jego- należało powołać w przedmiotowej sprawie. Gołosłowna teza zatem nie mogła stanowić skutecznej przeciwwagi dla prawidłowych ustaleń Sądu I instancji w zakresie, w którym kwestionował je obrońca.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych /pkt II apelacji/ w obliczu uznania zarzutów wskazanych w punkcie

I apelacji za niezasadne jawi się jako zarzut oczywiście chybiony. Skoro Sąd Apelacyjny w całości podzielił ocenę materiału dowodowego, której dokonał Sąd I instancji nie dzieląc przy tym zarzutów apelacyjnych skarżącego odnośnie uchybienia art. 7 k.p.k., naturalną konsekwencją będzie uznanie prawidłowości ustaleń faktycznych /wolnych od błędów- wbrew twierdzeniom obrońcy/, dokonanych przez Sąd Okręgowy.

Do uchybienia wskazanego przez obrońcę w punkcie III apelacji miało dojść jego zdaniem w konsekwencji uchybień, które podniesione zostały w punktach I i II apelacji. Skoro zatem Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska skarżącego w punktach I i II apelacji w konsekwencji także nie mógł /nawet co do zasady/ podzielić stanowiska obrońcy wyrażonego w punkcie III apelacji.

Apelacja obrońcy J. N. (2).

Podobnie jak wyżej, także tym razem obrońca oskarżonej podnosił zarzut obrazy art. 7 k.p.k. / pkt I i II / apelacji. Prawem oskarżonego i obrońcy jest kwestionowanie ustaleń faktycznych oraz oceny materiału dowodowego, która stanowiła podstawę tych ustaleń. Stanowisko to usprawiedliwia w każdym przypadku rolę procesową tych podmiotów. Co do

zasady stanowisko zarówno oskarżonego, jak też obrońcy jest subiektywne. Sąd zaś dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zobowiązany jest kierować się obiektywizmem. Słuszność wydanego przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia może zostać podważona o ile wykazane zostanie, że Sąd ten nie kierował zasadą obiektywizmu przy rozpoznaniu sprawy. Nie jest przy tym wystarczające – wybiórcze wskazanie jedynie części dowodów i w oparciu o tak przedstawiony materiał dowodowy przedstawienie własnej wersji wydarzeń pozostającej w opozycji do tej, która ustalona została przez Sąd. Taka sytuacja ma miejsce właśnie w odniesieniu do zarzutów apelacyjnych, które wskazane zostały w punktach I i II apelacji wywiedzionej na korzyść J. N. (2). W przeciwieństwie do obrońcy, Sąd I instancji dokonał całościowej oceny materiału dowodowego w sposób obiektywny a co za tym idzie w zgodzie z nakazami płynącymi z przepisu art. 7 k.p.k. Rozważania Sądu Okręgowego /z uzasadnienia/ uznać należało za profesjonalne i w pełni podzielone zostały przez Sąd Apelacyjny. W tej sytuacji zarzuty obrońcy uznać należało za niezasadne. Sąd I instancji profesjonalnie wykazał z jakich powodów zachowania J. N. (2) zakwalifikował jako przestępne. Przeciwstawne twierdzenia obrońcy w tym

zakresie uznać należało za kontynuowanie przyjętej linii obrony.

Do uchybienia wskazanego przez obrońcę w punkcie III apelacji miało dojść jego zdaniem w konsekwencji uchybień, które doprowadziły do skazania oskarżonej / podniesione w punktach I i II apelacji/. Skoro Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska skarżącego, które wskazane zostało w punktach I i II apelacji, w konsekwencji także nie przychylił się do zarzutu skarżącego wskazanego w punkcie III apelacji.

Konsekwencją naruszeń wskazanych w punktach I, II i III apelacji – zdaniem obrońcy było uchybienie w postaci błędu w ustaleniach faktycznych / pkt IV apelacji/. Skoro Sąd Apelacyjny w całości podzielił ocenę materiału dowodowego, której dokonał Sąd I instancji nie dzielając przy tym zarzutów apelacyjnych skarżącego wskazanych w punktach I, II i III apelacji naturalną konsekwencją było także uznanie prawidłowości ustaleń faktycznych / wolnych od błędów- wbrew twierdzeniom obrońcy/, dokonanych przez Sąd Okręgowy. W tych okolicznościach zarzut wskazany w punkcie IV apelacji uznać należało także za niezasadny.

Apelacja obrońcy J. L..

Obrońca podnosił zarzut błędu w ustaleniach faktycznych,

który zdaniem skarżącego wyrażać się miał w bezzasadnym przyjęciu przez Sąd Okręgowy, że J. L. dokonując czynności opisanych w treści zarzutów miał świadomość bezprawności swoich działań.

Zarzut wskazany powyżej okazał się bezzasadny. Sąd I instancji w sposób nie budzący żadnych wątpliwości wykazał świadomość J. L. także w zakresie bezprawności swoich działań. Ustalenia te bowiem nie budzą żadnych wątpliwości i znajdują oparcie w materiale dowodowym, który poddany ocenie także pod kątem zasad logicznego rozumowania doprowadził do kwestionowanych przez obrońcę, aczkolwiek prawidłowych ustaleń faktycznych.

Apelacja pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych.

Także apelacja wniesiona przez ten podmiot okazała się niezasadna i to w stopniu oczywistym. Nie doszło bowiem, wbrew twierdzeniom skarżącego do obrazy prawa materialnego, która wskazana została w apelacji.

Oдноśnie obrazy art. 33§1 k.k.s. w zw. z art. 45§1 k.k. – zgodzić należy się w tym zakresie w całości ze stanowiskiem obrońcy J. N. (2) wskazanym w odpowiedzi na apelację pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych. Najwyraźniej skarżący nie zauważył, że Sąd I instancji w punkcie 45 wyroku orzekł przepadek

przedmiotów pochodzących z przestępstwa.

Podobnie bezzasadny był zarzut wskazany w punkcie 2 apelacji. Sąd I instancji orzekając przepadek przedmiotów pochodzących z przestępstwa podał jako podstawę prawną także instytucję z art. 31§6 k.k.s. co oznacza, iż przedmioty, co do których orzeczony został przez Sąd I instancji przepadek ulegną zniszczeniu. Z uwagi na treść zarzutu z punktu 2 apelacji wskazać należy także na treść art. 420 §1 k.p.k. Jeżeli skarżący uzna, że Sąd I instancji pominął dowody rzeczowe wobec których należało rozstrzygnąć powinien je precyzyjnie wskazać i złożyć stosowny wniosek do Sądu I instancji w tym przedmiocie.

Wnioski

o zmianę wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .

4. **OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU**

1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Wyrok w zaskarżonej części.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>			
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>			
1.1.	<table border="1"> <tr> <td>Nie dotyczy</td> <td># art. 439 k.p.k.</td> </tr> </table>	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia			
Nie dotyczy			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

2. 2.	<p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. B. S., adw. M. D. oraz adw. M. B. kwoty po 738,00 (siedemset trzydzieści osiem⁰⁰/100) zł w tym VAT z tytułu zwrotu kosztów obrony z urzędu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie;</p> <p>zwolniono oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa</p>
-------	--

7. PODPIS
<p>Anna Kalbarczyk</p> <p>Anna Nowakowska Dorota Radlińska</p>

<u>1.3</u> <u>Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obróńca oskarżonego M. N.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt VIII K 21/17		
<u>1.3.1</u> <u>Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego J. L.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt VIII K 21/17	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

Wpisać kolejny numer załącznika 3			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej J. N. (2)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt VIII K 21/17		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana

Wpisać kolejny numer załącznika 4			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 lutego 2020 r., sygn. akt VIII K 21/17		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana
